

Skatteministeriet

22. maj 2018
J.nr. 2018-2

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 226 - Forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper (Forenkling af regler om inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. og forældelsehåndtering m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 5 af 17. maj 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre nærmere for konsekvenserne af ændringsforslag nr. 3, jf. bilag nr. 4, herunder særligt uddybe sidste afsnit af bemærkningerne til ændringsforslaget om inddrivelsesrenternes betydning for foreløbig afbrydelse af forældelsen. Ministeren bedes i svaret give et klart eksempel på en situation, hvor foreløbig afbrydelse af forældelsen kan indtræde som følge af denne ændring.

Svar

Formålet med ændringsforslag nr. 3 er at præcisere, hvordan inddrivelsesrenter skal håndteres i forhold til den foreslåede regel om foreløbig afbrydelse af forældelse ved modtagelse af en fordring hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Som reglen er formuleret nu, kan der opstå tvivl om, hvorvidt inddrivelsesrenter anses for modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden, og om de derfor er omfattet af den foreslåede regel, når de dannes hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Det er nemlig ikke meningen.

Inddrivelsesrenter dannes af restanceinddrivelsesmyndigheden selv og beregnes af fordringer, som fordringshaverne har sendt til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Den daglige tilskrivning af inddrivelsesrenter hos restanceinddrivelsesmyndigheden udgør således ikke en modtagelse af en fordring i den foreslåede regels forstand.

På baggrund heraf foreslås det præciseret i ændringsforslaget, at den foreslåede regel om foreløbig afbrydelse af forældelse kun finder anvendelse for fordringer, der af en fordringshaver er sendt til inddrivelse. Med denne præcisering er der således ikke tvivl om, at den daglige tilskrivning af inddrivelsesrenter, ikke er omfattet af den foreslåede regel.

Foreløbig afbrydelse af forældelse efter den foreslåede regel kan dog ske for inddrivelsesrenter i nogle særlige situationer – nemlig hvis en fordring inklusive inddrivelsesrenter sendes til fordringshaver, og fordringshaver efterfølgende sender fordringen inklusive inddrivelsesrenterne tilbage til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse. En sådan situation kan efter de gældende regler f.eks. opstå, ved at fordringshaver anmoder restanceinddrivelsesmyndigheden om at tilbagesende fordringen, med henblik på at fordringshaver indgår en afdragsordning med skyldneren. Hvis skyldner efterfølgende misligholder afdragsordningen, kan fordringshaveren sende fordringen inklusive inddrivelsesrenterne tilbage til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse. Når fordringshaveren i en sådan situation genindsender fordringen og inddrivelsesrenterne til inddrivelse, bliver inddrivelsesrenterne således modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden, og de omfattes derfor i denne situation af den foreslåede regel om foreløbig afbrydelse af forældelse.

Sidste afsnit i bemærkningerne til ændringsforslagets nr. 3 omhandler netop denne situation. Den foreslåede regel om foreløbig afbrydelse skyldes, at fordringshaverne ikke altid over for restanceinddrivelsesmyndigheden har oplyst den korrekte startdato for forældelsesfristen. Inddrivelsesrenter, der sendes til inddrivelse på ny, kan derfor i princippet være ramt af tvivl om rette startdato for forældelsesfristen, fordi fordringshavers oplysning om startdatoen kan være ramt af fejl. En foreløbig afbrydelse for inddrivelsesrenter i denne situation giver derfor god mening, når der henses til formålet med den foreløbige afbrydelse.